

У січні 2016 року виповнилося 95 років від дня народження доктора медичних наук

Петра Драчука

Професор, відмінник охорони здоров'я, Заслужений працівник Вищої школи України, багаторічний завідувач кафедри та її фундатор. Петро Степанович Драчук народився в 1921 році в с. Іванківці Житомирської області в сім'ї робочого і селянки. Закінчивши 7 класів на відмінно, поступив в медичне училище м. Бердичева. Отримавши диплом фельдшера був мобілізований на службу в армію і приймав участь в Другій світовій війні, виконуючи обов'язки військового фельдшера. З боями пройшов Польщу, Чехію, Словаччину, Угорщину, Німеччину. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки та дев'ятьма медалями. В 1947 році після демобілізації, поступив на навчання в Чернівецький медичний інститут, який закінчив у 1952 році з відзнакою. По розподілу працював в Луганській області (м. Ірміно). З 1958 року і до 1970 року працював у м. Донецьку лікарем ортопедо-травматологом в Обласній травматологічній лікарні, а потім старшим науковим співробітником в інституті травматології і ортопедії (головний лікар Обласної травматологічної лікарні і директор інституту травматології і ортопедії була одна людина – професор Т.А. Ревенко). В 1961 році Драчук П.С. захистив кандидатську дисертацію, а в 1968 – докторську (наукові дослідження були актуальними і присвячувалися пошкодженню тазу та внутрішньотазових органів у гірників). Перебуваючи на посаді старшого наукового співробітника був керівником клініки кістково-суглобового туберкульозу, а потім – травматологічної клініки №1 (директорська).

Працюючи в Чернівецькому медичному інституті він вперше створив кафедру травматології, ортопедії та військово-польової хірургії, об'єднавши курс травматології і ортопедії на базі обласної клінічної лікарні (асистенти Денисенко В.Є., Рубленик І.М.) з курсом військово-польової хірургії (доцент Дудко Г.Є., асистент Сенютович Р.В.) на базі міської лікарні №1

(кафедра госпітальної хірургії). Впродовж декількох років кафедра поповнилася новими співробітниками – кандидатами медичних наук, асистентами: Бородавка П.С., Зінченко А.Т., Олексюк І.С.

П.С. Драчук поєднував риси видатного хірурга, ортопеда-травматолога, педагога і здібного науковця.

Під його керівництвом був започаткований новий напрям наукової роботи кафедри – розробка та вивчення нових конструкційних полімерних матеріалів для лікування переломів та їх наслідків (полімерні та метало-полімерні конструкції для остеосинтезу і ендопротезування). Цей напрям кафедра успішно розробляла з Центральним науково-дослідним інститутом травматології та ортопедії (м. Москва), професор І.Я. Мовшович. По цій темі в подальшому захищено 1 кандидатська (Я.С. Лезвінський) та 2 докторські дисертації (І.М. Рубленик, Г. Є. Дудко) і зараз розробки цього напрямку продовжуються з його удосконаленням, що приносить значну користь хворим з пошкодженнями опорно-рухового апарату та їх наслідками, скорочуючи термін лікування в 2-3 рази.

Професор П.С. Драчук є автором 154 наукових праць, 3 винаходів, 21 раціоналізаторської пропозиції. Під його керівництвом захищено 2 кандидатських і одна докторська дисертації. Професор П.С. Драчук був висококваліфікованим лікарем, талановитим та справедливим педагогом і зробив великий внесок у теоретичну і практичну підготовку студентів. Він неодноразово призначався Головою Державної Екзаменаційної Комісії на державних іспитах студентів в різних ВУЗах України. Під його безпосереднім керівництвом вийшов посібник для практичної підготовки студентів "Сборник клинических ситуационных задач по травматологии и ортопедии", який до цього часу не втратив своєї актуальності. У 1983 році йому було присвоєно почесне звання "Заслужений працівник вищої школи УРСР".

Професор П.С. Драчук багато часу присвячував лікувальній роботі і підвищенню рівня підготовки лікарів ортопедів-травматологів в місті Чернівці і області. Впродовж довгих років він був членом

Республіканського правління наукового товариства ортопедів – травматологів, очолював Чернівецьке обласне наукове товариство ортопедів-травматологів, був членом атестаційної комісії при Обласному відділі охорони здоров'я. Постійно надавав коонсультативну допомогу в поліклініці №1 м. Чернівці. В 1971 році П.С. Драчук був винагороджений знаком "Відмінник охорони здоров'я".

Під його безпосереднім керівництвом багато лікарів ортопедів-травматологів проходили навчання в клінічній ординатурі і досягли значних успіхів в оволодінні спеціальністю. Так, Ярослав Сігізмундович Лезвінський став доктором медичних наук, професором, хірургом ортопедом-травматологом вищої категорії, завідувачем дитячого ортопедо-травматологічного відділення ОКУ ЛШМД.

Микола Федорович Сапожник став завідувачем травматологічного відділення для дорослих ОКУ лікарні швидкої медичної допомоги м. Чернівці, хірургом ортопедом-травматологом вищої категорії, міським ортопедом-травматологом, базовим керівником лікарів-інтернів.

Володимир Леонідович Васюк став кандидатом медичних наук, доцентом кафедри, хірургом ортопедом-травматологом вищої категорії, захистив докторську дисертацію, став професором і завідувачем кафедри.

Василь Васильович Паладюк став кандидатом медичних наук, хірургом ортопедом-

травматологом вищої категорії, головним дитячим ортопедо-травматологом Чернівецької області.

Сергій Іванович Білик закінчив заочну аспірантуру на кафедрі травматології, ортопедії та ВПХ Чернівецького медичного інституту, захистив кандидатську дисертацію, став ортопедом-травматологом вищої категорії, завідувачем травматологічного відділення м. Одеса.

Борис Фадейович Хоменко

захистив кандидатську дисертацію під керівництвом професора Драчука П.С., став ортопедом-травматологом вищої категорії і працював завідувачем лікувально-координаційного відділення ДНДІТО Донецького державного медичного університету ім. М. Горького.

Працівники кафедри, яку очолював професор П.С. Драчук також досягли значних висот у науковій роботі та по своїй спеціальності.

Став доктором медичних наук, професором, академіком УАННП, ортопедом-травматологом вищої категорії, завідувачем кафедри травматології, ортопедії та нейрохірургії БДМУ, головою обласного наукового товариства ортопедів-травматологів, членом правління Українського товариства ортопедів-травматологів Іван Михайлович Рубленік.

Геннадій Євтихійович Дудко став доктором медичних наук, професором, ортопедом-травматологом вищої категорії, був завідувачем кафедри екстремальної і військової медицини, фізичного виховання і здоров'я.

Роман Васильович Сенютович став доктором медичних наук, професором, завідувачем кафедри онкології, променевої діагностики та променевої терапії.

Асистенти Зінченко Анатолій Тимофійович та Олексюк Іван Степанович стали хірургами ортопедо-травматологами вищої категорії, доцентами кафедри травматології, ортопедії та нейрохірургії Буковинського державного медичного університету. Доцент Олексюк І.С. став також лауреатом премії ім. Залозецького, а Зінченко А.Т. – Заслуженим лікарем України.

Професор П.С. Драчук на протязі свого життя приймав активну участь в громадській роботі, неодноразово заносився на дошку пошани, нагороджувався грамотами, подяками, урядовими нагородами. Як особистість, Петро Степанович Драчук, був надзвичайно порядною, чесною, пунктуальною, акуратною і відповідальною людиною. Ці риси він старався передати своїм колегам, співробітникам, студентам.

Професору Драчуку П.С. були притаманні акуратність, самодисципліна, пунктуальність, справедливість і порядність. Співробітники кафедри згадують його крилаті життєві вислови: "Якщо ти зустрінеш хорошу, добру, порядну людину – не забудь зняти перед ним шляпу. Це тобі прийдеся робити не часто". Дуже ретельно він ставився до деонтологічних аспектів в медицині. Під час загальних обходів професор Драчук П.С. ніколи в палаті не робив лікарям зауважень. Розбір помилок проходив в ординаторській на лікарняній конференції в делікатній формі. Після чого хотілося працювати без помилок і не було ніяких образень, бо все було справедливо без ніякої упередженості.

Хотілося б сказати за цю людину, яку я особисто знав з 1961 року коли почав працювати в Донецькій обласній травматологічній лікарні на 500 ліжок з цілодобовим травм пунктом і ургентною службою. Петро Степанович був вже кандидатом медичних наук, старшим

науковим співробітником і керівником клініки кістково-суглобового туберкульозу, а потім – клініки травматології та ортопедії №1. Крім того, він періодично виконував функції начмедлікарні, був керівником наукового опорного пункту в м. Горлівка, де на той час було два травматологічних відділення. Являючись кандидатом медичних наук, старшим науковим співробітником ДНІТО керував своєю науковою роботою "Оперативне лікування пошкодження передньої хрещатаї зв'язки колінного суглоба". Під його керівництвом в 1963-1966 роках опубліковано 3 наукові праці по даній темі. В цей період часу він постійно оперував ортопедо-травматологічних хворих з важкою патологією і виконував докторську дисертацію, яку захистив в 1968 році, ставши доктором медичних наук в 1969 році.

Петро Степанович Драчук успішно займався не тільки лікувальною справою, науковою, а і педагогічною. Багато уваги приділяв студентам, молодим лікарям, клінічним ординаторам, аспірантам.

У родині Петра Степановича Драчука професія медика превалює: жінка Лія Павлівна – лікар функціональної діагностики, син Драчук Геннадій Петрович – к.мед.н., дитячий ортопед-травматолог, донька Перепічка Лариса Петрівна – к.мед.н., працювала асистентом на кафедрі акушерства та гінекології БДМУ, зять Перепічка Валентин Дмитрович – к.мед.н., ортопед-травматолог вищої категорії, головний експерт і голова обласної комісії МСЕК, онука Ольга Валентинівна Перепічка – лікар ортопед-травматолог, працює лікарем-експертом травматологічної МСЕК.

Професор П.С. Драчук користувався авторитетом і повагою серед професорсько-викладацького складу, співробітників, колег, студентів, серед лікарської громадськості міста і області.

17 травня 1990 року його життя несподівано і раптово для всіх обірвалося у розквіт творчих сил і задумів. Не стало хорошої людини, досвідченого лікаря і вченого, мудрого педагога.

Професор П.С. Драчук назавжди залишиться в пам'яті тих, хто його знав висококваліфікованим спеціалістом, досвідченим вченим і педагогом, чесною, порядною і відповідальною людиною.

Більше 3 років тому на будинку, де жив професор Драчук П.С., було встановлено меморіальну дошку за кошти ортопедо-травматологів міста і області, вдячних своєму вчителю.

**Доцент кафедри травматології, ортопедії та нейрохірургії,
лікар ортопед-травматолог вищої категорії,
Заслужений лікар України Зінченко Анатолій Тимофійович**